

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. október 25. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. március 8. napján kihirdetett **1.B.1538/2017/17.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a:

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát **börtönben határozza meg.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy I.rendű vádlott neve vádlott tényleges tartózkodási helye a Szegedi Fegyház és Börtön.

A bűncselekmény jogszabályi alapja helyesen: Btk. 178. § (1) bekezdés **5. fordulat**, (2) bekezdés c) pont.

A vádlott által a **2018. március 9. napjától 2018. október 25. napjáig** előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

A másodfokú eljárás során felmerült **133.098.- (százharmincháromezer-kilencvennyolc) forint** bünyügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat kábítószer birtoklás büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont] miatt 6 év 6 hónap szabadságvesztésre és 6 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte azzal, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani.

I.rendű vádlott neve vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és azok megsemmisítéséről, illetve elkobzásáról. Kötelezte továbbá a vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült bünyügyi költségből 565.452.-Ft viselésére és megállapította, hogy 381.984.-Ft bünyügyi költséget az állam visel.

A törvényszék ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések kerültek bejelentésre. Így az ügyész I.rendű vádlott neve vádlott terhére a szabadságvesztés és a kiutasítás tartamának súlyosítása érdekében fellebbezett. I.rendű vádlott neve vádlott és védője egyezően a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta, míg a vádlott és védője által bejelentett fellebbezést alaptalannak tartotta. Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságát,

valamint azt sem, hogy a vádlott a különösen jelentős mennyiségűnek minősülő kábítószer több mint kétszeresére nézve követte el a bűncselekményt. Összességében a törvényszék ítéletének megváltoztatását, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és hosszabb tartamú Magyarország területéről történő kiutasítás kiszabását indítványozta.

A védő fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe a vádlott személyével összefüggésben megállapítható enyhítő körülményeket. Így a büntetlen előéletét, a négy kiskorú gyermekének és két feleségének az eltartásáról való gondoskodást, a büntetőeljárással összefüggésben elszenvedett egyéb hátrányt, a beismerő vallomást és a megbánó magatartást. További enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni, hogy a vádlott más személy befolyására követte el a bűncselekményt, s azt, hogy ún. könnyű drogra nézve valószínűleg meg.

A fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 590. § (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálata.

Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le eljárását. A törvényszék a tényállás felderítési feladatának is eleget tett, és a vád tárgyát képező releváns tényekre a bizonyítást a lehetséges és szükséges körben és mélységben felvette.

Az ennek során beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta, és indokolási kötelezettségének is teljes mértékben eleget tett. Az elsőfokú bíróság az iratoknak mindenben megfeleltethető, logikus magyarázatát adta annak, hogy a tényállást miért I.rendű vádlott neve vádlott beismerő vallomására és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra, így tanúvallomásokra, szakértői véleményre és egyéb iratokra alapította.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiánytalan, az iratoknak mindenben megfelelő, megalapozott volt, így az a felülbírálat alapját képezte.

A megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott büntetőjogi felelősségére, és a törvény szerint minősítette a vádlott által elkövetett bűncselekményt azzal, hogy a tényleges elkövetési magatartást meghatározó törvényi fordulatra való utalást elmulasztotta az ítélet jogszabályi alapjánál feltüntetni, amelyet ezért az ítéletábra pótolta.

A másodfokú bíróság az ítélet jogi indokolását csupán annyiban helyesbítette, hogy az elsőfokú bíróság által az ítélet 4. oldalának 5. bekezdésében hivatkozott jogszabályok alapján a kannabisz minősül kábítószernek, míg a delta-9-THC pedig a Btk. 459. § (1) bekezdés 18.b) pontja értelmében az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotrop anyagokról szóló Bécsben, 1971. február 21. napján aláírt Egyezmény mellékletének I. számú Jegyzékében meghatározott kábítószer. A büntetés kiszabásának felülbírálata során a másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte azt, hogy I.rendű vádlott neve vádlott büntetlen előéletű, és mellőzte annak súlyosító körülményként történő értékelését, hogy a különösen jelentős mennyiség alsó határát nagyobb mértékben meghaladó mennyiségű kábítószerre követte el a cselekményt, figyelemmel arra, hogy ezen súlyosító körülmény megállapítására abban az esetben kerülhet sor, ha a jelen ügyben megállapítható mértéknél (212,5%) nagyobb mértékű a különösen jelentős mennyiség alsó

határának meghaladása.

Nem osztotta az ítéltábla a védőnek azt az álláspontját, amely szerint további enyhítő körülményként kellene értékelni azt, hogy I.rendű vádlott neve vádlott más személy ráhatására követte el a bűncselekményt. A Kúria 56. BKv. II/8. pontja szerint valóban enyhítő körülmény lehet amennyiben más személy befolyására követi el valaki a bűncselekményt, azonban a kábítószer birtoklásának a vádlott által is megvalósított elkövetési módja tipikusan más személy megbízásából történik, így ennek enyhítő körülményként való értékelése nem indokolt.

Nem osztotta az ítéltábla a védőnek azt az álláspontját sem, amely szerint a büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként kellene értékelni azt, hogy I.rendű vádlott neve vádlott úgynevezett könnyű drogra követte el a cselekményt, hiszen a különböző kábítószeres esetében a jogalkotó ezt az értékelést már elvégezte akkor, amikor eltérő mennyiségben állapította meg a csekély mennyiségnek, és ebből fakadóan a különösen jelentős mennyiségnek megfelelő hatóanyag tartalom mértékét.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a súlyuknak megfelelően értékelte I.rendű vádlott neve vádlott vonatkozásában jelentkező bűnösségi körülményeket. A vádlott által elkövetett bűncselekmény 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így a büntetés kiszabása során irányadó középérték 10 év szabadságvesztés, amelyből kiindulva kell a bűnösségi körülményekre is figyelemmel a büntetést kiszabni. Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az enyhítő körülmények jelentős túlsúlyára és a már kialakult következetes büntetés kiszabási gyakorlatra figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés és Magyarország területéről való kiutasítás tartama egyaránt arányos, így sem azok lényeges súlyosítása, sem azok lényeges enyhítése nem volt indokolt (Szegedi Ítéltábla Bf.II.32/2015., Bf.II.270/2015., Bf.II.535/2015., Bf.II.64/2015., Bf.II.6/2018., Bf.II.144/2018., Bf.II.204/2018. számú ügyek). Erre figyelemmel sem a súlyosítás, sem az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés nem vezetett eredményre.

Nem osztotta ugyanakkor az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját, amely szerint a I.rendű vádlott neve vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés büntetést indokolt fegyházban végrehajtani. A Btk. 35. § (2) bekezdése szerint ugyanis a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel meghatározható a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb, vagy szigorúbb büntetés-végrehajtási fokozat. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlott vonatkozásában értékelt enyhítő körülmények jellegére és túlsúlyára figyelemmel - különös tekintettel arra, hogy külföldi állampolgár, aki a magyar nyelvet nem ismeri - arra az álláspontra jutott, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont, ad) pontja alapján alkalmazandó fegyház helyett börtönben határozható meg.

Az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelkekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

A kifejtettekéből következik, hogy az ítéltábla a büntetés súlyosítása és enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéseket egyaránt alaptalanoknak találta.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjára és a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel megállapította I.rendű vádlott neve vádlott tényleges tartózkodási helyét.

A másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogva

tartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során felmerült tolmács- és fordítói díjakkal kapcsolatban az ítélőtábla a Be. 613. § (1) bekezdésére tekintettel a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2018. október 25. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet
előadó bíró

. Halász Edina
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.252/2018/26. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.1538/2017/17. számú ítélete a jelen ítéletben írt változtatással a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. október 25. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke